ŚMIERĆ PRACOWNIKA Michał Kmiecik

Scenografia i kostiumy: **Karolina Sulich**

Obsada:

w sprawie pracy **Piotr B. Dąbrowski**
przed awansem **Jakub Papuga**
pośredniczy **Wojciech Kaliwat**
asystentka **Anna Sandowicz**
z ofiu **Ewa Szumska**

sufler **Maria Skowrońska-Ferlak**

Reżyseria: **Iwo Vedral**

Muzyka: **Dawid Dąbrowski** Wideo: **Siewcy Niepokoju**

inspicjent: **Maria Skowrońska-Ferlak**
Prapremiera: 16 grudnia 2011

Teatr Polski w Poznaniu

Michał Kmiecik
(ur. 1992)

Poznań, 16. 12. 2011

Teatr Polski w Poznaniu
ul. 27 Grudnia 8/10
61-737 Poznań

Absolwent Liceum Dwujęzycznego nr IV we Wrocławiu. Podczas festiwalu „Walka Czarnucha z Europą" w czerwcu 2011 roku w Teatrze Dramatycznym w Warszawie wyreżyserował spektakl *Until Lions Have Their Historians, Tales of the Hunt Shall Always Glorify the Hunter* oparty na operze szkolnej Bertolta Brechta *Ten, który mówi tak*. Jego dramat *Wesele* został zakwalifikowany do półfinału IV edycji Gdyńskiej Nagrody Dramaturgicznej. Przygotował *Karabiny pana Yanga Youdego. Dobry człowiek z Hubei* na Europejski Kongres Kultury, spektakl realizowany w koprodukcji Teatru Polskiego we Wrocławiu i Krytyki Politycznej. Członek redakcji internetowego artzinu Kofeina, współpracuje z wydawnictwem muzycznym Qulturap. Publikował w „Notatniku Teatralnym".

Z wyrazami szacunku

Iwo Vedral
(ur. 1977)

Poznań, 16. 12. 2011

Teatr Polski w Poznaniu
ul. 27 Grudnia 8/10
61-737 Poznań

Studiował na Wydziale Filologii Polskiej na Uniwersytecie Adama Mickiewicza w Poznaniu oraz na Wydziale Wiedzy o Teatrze Akademii Teatralnej w Warszawie. W 2007 roku ukończył studia na Wydziale Reżyserii Dramatu PWST w Krakowie. Stypendysta Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego.

W latach 1999-2003 był asystentem Krzysztofa Warlikowskiego (*Hamlet, Bachantki, Oczyszczeni, Burza* Teatr Rozmaitości w Warszawie), następnie pracował jako asystent z Arturem Urbańskim (*Obróbka* TR Warszawa), Krystianem Lupą (*Stosunki Klary* TR Warszawa) i Pawłem Miśkiewiczem (*Przedtem/Potem* Stary Teatr w Krakowie). Jako reżyser debiutował przedstawieniem *Puzzle* Szymona Wróblewskiego w ramach Festiwalu Baz@rt w Starym Teatrze w Krakowie (2005).

Zrealizował spektakle: *Amok, moja dziecinada* Thomasa Freyera w Teatrze Nowym w Krakowie (2007, spektakl prezentowany był w Berlinie, Lipsku, Dreźnie i Norymberdze), *Podróż poślubna* Władimira Sorokina w Teatrze im. C.K. Norwida w Jeleniej Górze (2007, spektakl prezentowany na Festiwalu Demoludy w Olsztynie i Festiwalu Konfrontacje Teatralne w Lublinie), *Księżniczka na opak wywrócona* Pedra Calderóna de la Barca w Teatrze Studyjnym w Łodzi (dyplom wydziału aktorskiego PWSFTViT – październik 2009), *Łup* Joe Ortona w Teatrze Wybrzeże w Gdańsku (2009), *Madonna* Małgorzaty Sikorskiej-Miszczuk w Teatrze Dramatycznym w Wałbrzychu (2010), *Twarzą do ściany* Martina Crimpa w Teatrze im. S. Jaracza w Olsztynie – prapremiera polska 6 lutego 2010 (spektakl prezentowany m.in. na Konfrontacjach m-teatr w Koszalinie i Festiwalu Prapremier w Bydgoszczy), *Novecento* Alessandro Baricco w Teatrze Nowym w Krakowie (2010), *Solness* wg Henrika Ibsena w Teatrze Wybrzeże w Gdańsku (2011).

W Teatrze Polskim w Poznaniu, w ramach projektu Théâtre BE><PL Teatr i cyklu NOWE STULECIE – NOWE DRAMATY, objął opiekę reżyserską nad czytaniem scenicznym dramatu *Tu leży Michele Mercier, lat 52* Marie Henry.

Z wyrazami szacunku

numer: 12384 1275978713/TRAW 23543

W języku greckim pracę określano wyrazem *ponos*, który znaczył również – cierpienie. Na przykład lekarze greccy używali tego słowa w drugim znaczeniu. Pracować znaczyło więc cierpieć, a także być biednym. Z tego samego rdzenia pochodzą bowiem rzeczowniki: *penia* – bieda, ubóstwo oraz *peina* – głód.

Odpowiednikiem greckiego *ponos* jest łacińskie *labor* – pierwotne *labos*. Używane jest ono również na oznaczenie cierpienia i bolesnego wysiłku. (...) Starorzymskie *labos* wywodzi się z sanskrytu. Istnieje w nim słowo *rahbas*, które odnajdujemy w hinduskim *rabh* czy *arbh*. Od tych form wywodzą się starogermańskie *rabhas* albo *arbhas*, gotyckie – *arbaiths*, litewskie – *darbas*, w nowożytnym niemieckim *die Arbeit*. W staroniemieckim *Arbeit* – znaczyło również ból, cierpienie. Z tego dawnego sanskryckiego źródła pochodzi słowiańskie *rab* czy *rob* – niewolnik. I tu już nietrudno odnaleźć źródłosłów „robić" i „roboty".

Od łacińskiego *labor* tworzyły się wyrazy o podobnym brzmieniu, które w językach romańskich znaczą – „praca" zawsze z odcieniem bólu i cierpienia, jak włoskie *lavaro*, francuskie *labour*, prowansalskie – *loor*, hiszpańskie *labor*, angielskie *labour* lub *labor*. O tym ładunku bolesności, przykrości świadczą wspomniane już „bóle porodowe", nazywane w języku francuskim *travail*, a w angielskim, rzecz dziwna – *labour*. (...)

Drugim starogreckim słowem, obok *ponos*, bliskoznacznym z „pracą", jest *ergon* – oznaczające wytwór, dzieło rąk, a więc pracę w sensie rzeczowym. Źródłosłowem wyrazu *ergon* jest sanskryckie *varg*: poruszać coś siłą, ściskać, nachylać, zamykać. I od niego właśnie pochodzi angielskie *work* oraz niemieckie *Werk*.

Data i podpis

*niepotrzebne skreślić

pieczęć i podpis

Tadeusz Pszczołowski, *Praca człowieka*, Warszawa 1966

KOPIA

Teatr Polski w Poznaniu, ul. 27 Grudnia 8/10, 61-737 Poznań
tel. (61) 852 56 28, fax (61) 852 64 95, e-mail: teatr.polski@teatr-polski.pl
Rezerwacja biletów: tel.: (61) 852 05 41, 852 56 28; e-mail: rezerwacja@teatr-polski.pl
NIP 778-10-03-125, REGON 000278882

IND 9472
TYP: 235-123-1238475691 PTRS 64518

numer: 12384 1275978713/TRAW 23543

(...) Największa różnica miedzy tą a ubiegłą dekadą polega na tym, że w 1999 stawaliśmy do walki z kapitalizmem, który przeżywał orgiastyczny szczyt gospodarczego boomu. Bezrobocie było niskie, portfele akcji pęczniały. Media zachłystywały się łatwymi pieniędzmi. Tematem przewodnim były wtedy tysiące nowo powstałych firm, nie tysiące zamykanych.

Ostrzegaliśmy, że za deregulację przyjdzie zapłacić wysoką cenę. Prowadziła do pogarszania warunków pracy. Wyniszczała środowisko. Wielkie korporacje stawały się potężniejsze od rządów, a to zabijało demokrację. Ale trzeba uczciwie powiedzieć, że atakowanie systemu opartego na chciwości nie przysparzało nam zwolenników w czasach dobrobytu; w każdym razie nie w bogatych krajach.

Dziesięć lat później wygląda na to, że nie ma już bogatych krajów. Są tylko bogaci ludzie. Ludzie, którzy zgromadzili fortuny łupiąc majątek publiczny i plądrując zasoby naturalne całego świata. (...)

Naomi Klein, *Przemówienie na wiecu protestacyjnym „Occupy Wall Street"*, Liberty Plaza, Nowy Jork, 6 października 2011.

Data i podpis

*niepotrzebne skreślić

pieczęć i podpis

Przemówienie po raz pierwszy opublikowane w „The Nation", przeł. Marek Jedliński.

Teatr Polski w Poznaniu, ul. 27 Grudnia 8/10, 61-737 Poznań
tel. (61) 852 56 28, fax (61) 852 64 95, e-mail: teatr.polski@teatr-polski.pl
Rezerwacja biletów: tel.: (61) 852 05 41, 852 56 28; e-mail: rezerwacja@teatr-polski.pl
NIP 778-10-03-125, REGON 000278882

IND 9472
TYP: 235-123-1236475691 PTRS 64518

ORYGINAŁ

Wolny najmita

Wąską ścieżyną, co wije się wstęgą
Między pólkami jęczmienia i żyta,
Szedł blady, nędzną odziany siermięgą,
Wolny najmita.

I nigdy wyraz nie był dalszym treści,
Jak w zestawieniu takim urągliwym!
Nigdy nie było tak głuchej boleści
W jestestwie żywym!

Rok ten był ciężki: ulewa smagała
Srebrnym swym biczem wiosenne zasiewy
I ziemia we łzach zaledwie wydala
Słomę a plewy.

Z chaty, za którą zaległy podatki,
Wygnany nędzarz nie żegnał nikogo...
Tylko garść ziemi zawiązał do szmatki
I poszedł drogą.

W powietrzu ciche zawisły błękity,
Echo fujarki spod lasu wschód wita...
Stanął i otarł łzę połą swej świty,
Wolny najmita.

Wolny, bo z więzów, jakimi go przykuł
Rodzinny zagon, gdzie pot ronił krwawy,
Już go rozwiązał bezduszny artykuł
Twardej ustawy...

Wolny, bo jego ostatni sierota,
Co z głodu opuchł na wiosnę, nie żyje...
Pies nawet stary pozostał u płota
I z cicha wyje...

Wolny, bo nic mu nie cięży na świecie –
Kosa ta chyba, co zwisła z ramienia,
I nędzny łachman sukmany na grzbiecie
I ból istnienia...

Wolny, bo nie miał dać już dzisiaj komu
Świeżego siana pokosu u żłoba;
Wolny, bo rzucić mógł dach swego domu,
Gdy się podoba...

Wolny! – Wszak może iść albo spoczywać,
Albo kląć z zgrzytem tłumionej rozpaczy,
Może oszaleć i płakać, i śpiewać –
Bóg mu przebaczy...

Może zastygnąć, jak szrony, od chłodu,
Bić głową w ziemię, jak czynią szaleni...
Od wschodu słońca do słońca zachodu
Nic się nie zmieni.

Ubogi zagon u nędznej twej chatki
I mokrą łączkę, i mszary, i wrzosy
Obsadzi urząd... podatki! podatki!
Ty idź do kosy!

Idź! idź! Opłatę do kasy wnieść trzeba,
Choć jedno ziarno wydadzą trzy kłosy
I choć nie zaznasz przez rok cały chleba...
Idź, idź do kosy!

Czegóż on stoi? Wszak wolny, jak ptacy?
Chce – niechaj żyje, a chce – niech umiera!
Czy się utopi, czy chwyci się pracy,
Nikt się nie spiera...

I choćby garścią rwał włosy na głowie,
Nikt się, co robi, jak żyje, nie spyta...
Choćby padł trupem, nikt słówka nie powie...
– Wolny najmita!

Maria Konopnicka

Data i podpis

*niepotrzebne skreślić

pieczęć i podpis

FIRMA

IND 9472
TYP: 235-123-1239475691 PTRS 64518

L.p.

1.
2.
3.
4.
5.
6.
7.
8.
9.
10.
11.
12.
13.
14.
15.
16.
17.
18.
19.
20.
21.
22.
23.

jestem odpowiedzialny
znam swoje obowiązki
jestem odpowiedzialny
znam swoje obowiązki

Data i podpis

*niepotrzebne skreślić

pieczęć i podpis

IND 9472

TYP: 235-123-1238475691 PTRS 64518

Dwa narody, które nie mają ze sobą kontaktu i nie czują do siebie sympatii; które nie wiedzą o swoich zwyczajach, uczuciach ani myślach – tak jakby zamieszkiwały osobne strefy albo żyły na innych planetach; to biedni i bogaci.

Benjamin Disraeli, premier Wielkiej Brytanii z ramienia Partii Konserwatywnej
w latach 1868 i 1874-1880 (z powieści *Sybil*)

trzeba będzie miesięcy i lat,
nim sił wyczerpiecie ostatek,
trzeba będzie długiej listy strat,
wielu łez waszych żon i matek,

ostatkiem sił,
i będą żądać,
w tył
m!

osu poety,
gowi rezerwy,
y rozerwą,
rpią bagnety.

ersz na was natarł
rwawego stadionu,
ny gladiator –
ciw milionom!

eli otwarte,
jrzeli żywą –
przed startem
– straszliwą...

niewski,
aty, Warszawa 1980.

FIRMA FIRMA

TYP: 235-123-1238475691 PTRS 64518 IND 9472

POZ 213/345

NARÓD SOBIE
A DWIE KLATKI SCHODOWE

Nadawca

Rodzaj płatności	Zasięg przesyłki

345857100002932848

Ilość			Ilość
UWAGA !!! PRZED WYDANIEM NALEŻY OBOWIĄZKOWO DOKONAĆ IDENTYFIKACJI			
Długość	Szerokość	Wysokość	Waga przeliczeniowa

Numer	Data

Numer konta

Opis towaru	Numer i podpis

Dwa narody, które nie mają ze sobą kontaktu i nie czują do siebie sympatii; które nie wiedzą o swoich zwyczajach, uczuciach ani myślach – tak jakby zamieszkiwały osobne strefy albo żyły na innych planetach; to biedni i bogaci.

Benjamin Disraeli, premier Wielkiej Brytanii z ramienia Partii Konserwatywnej w latach 1868 i 1874-1880 (z powieści *Sybil*)

9:00

10:00

11:00

12:00

13:00

14:00

15:00

16:00

17:00

18:00

19:00

159
Aby nadać pracownikom status „wolnych" wytwórców i konsumentów czasu utowarowionego, trzeba ich było wpierw brutalnie wywłaszczyć z ich czasu. Narzucenie czasu spektakularnego stało się możliwe dopiero wraz z tą pierwotną ekspropriacją pracowników.

Guy Debord, *Społeczeństwo spektaklu oraz rozważania o społeczeństwie spektaklu,*
przeł. Mateusz Kwaterko, Warszawa 2006.

IND 0472
TYP: 235-123-123847691 | PTRS 64518

Lekka atletyka

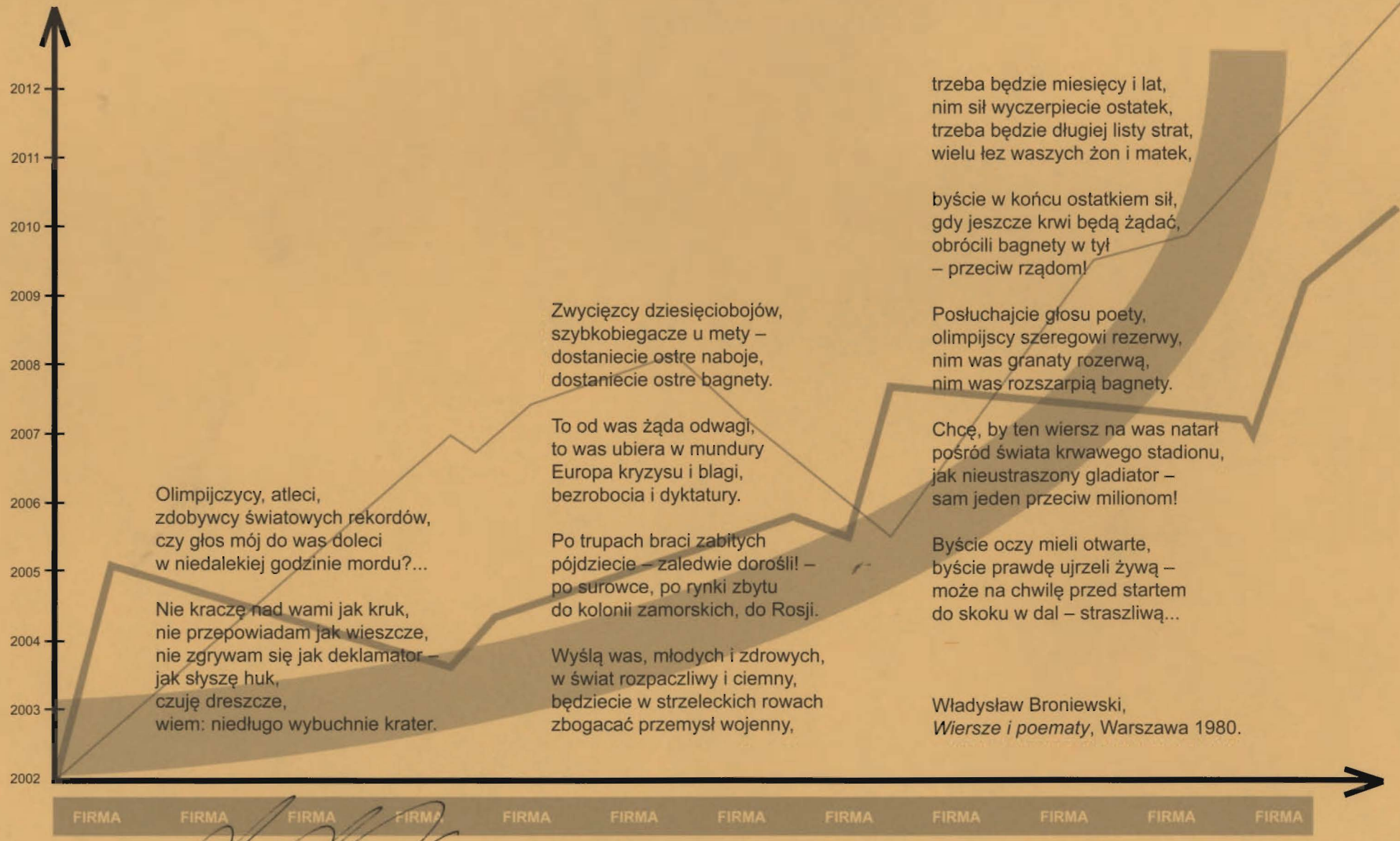

Olimpijczycy, atleci,
zdobywcy światowych rekordów,
czy głos mój do was doleci
w niedalekiej godzinie mordu?...

Nie kraczę nad wami jak kruk,
nie przepowiadam jak wieszcze,
nie zgrywam się jak deklamator –
jak słyszę huk,
czuję dreszcze,
wiem: niedługo wybuchnie krater.

Zwycięzcy dziesięciobojów,
szybkobiegacze u mety –
dostaniecie ostre naboje,
dostaniecie ostre bagnety.

To od was żąda odwagi,
to was ubiera w mundury
Europa kryzysu i blagi,
bezrobocia i dyktatury.

Po trupach braci zabitych
pójdziecie – zaledwie dorośli! –
po surowce, po rynki zbytu
do kolonii zamorskich, do Rosji.

Wyślą was, młodych i zdrowych,
w świat rozpaczliwy i ciemny,
będziecie w strzeleckich rowach
zbogacać przemysł wojenny,

trzeba będzie miesięcy i lat,
nim sił wyczerpiecie ostatek,
trzeba będzie długiej listy strat,
wielu łez waszych żon i matek,

byście w końcu ostatkiem sił,
gdy jeszcze krwi będą żądać,
obrócili bagnety w tył
– przeciw rządom!

Posłuchajcie głosu poety,
olimpijscy szeregowi rezerwy,
nim was granaty rozerwą,
nim was rozszarpią bagnety.

Chcę, by ten wiersz na was natarł
pośród świata krwawego stadionu,
jak nieustraszony gladiator –
sam jeden przeciw milionom!

Byście oczy mieli otwarte,
byście prawdę ujrzeli żywą –
może na chwilę przed startem
do skoku w dal – straszliwą...

Władysław Broniewski,
Wiersze i poematy, Warszawa 1980.

Data i podpis

*niepotrzebne skreślić

....

NAZWISKO I IMIĘ WYDZIAŁ

....

DATA URODZENIA ROK

WPŁATA ZA MIESIĄC	KWOTA zł	KWOTA zł	POKWITOWANIE ODBIORU	
I				
II				
III				
IV				
V				
VI				
VII				
VIII				
IX				
X				
XI				
XII				

LISTA PŁAC

L.p.	Teatr Polski w Poznaniu (lista płac na rok 2011)	KWOTA zł	KWOTA gr	pokwitowanie odbioru
1.	Dyrektor naczelny i artystyczny • Paweł SZKOTAK			
2.	Wicedyrektor • Joanna NOWAK			
3.	Wicedyrektor • Marcin KOWALSKI			
4.	Sekretarz literacki/koordynator pracy artystycznej • Anna MAŚLĄKOWSKA			
5.	p.o. kierownika technicznego • Andrzej SZWACZYK, kierownik techniczny • ANDRZEJ BISKUP			
6.	Specjalista ds. programowych • Emilia SADOWSKA			
7.	Dział marketingu • Aleksandra MARZEC-HUBKA – kierownik działu			
8.	Tomasz ŁAGODZIŃSKI / Marzena PACANOWSKA (kasa biletowa)			
9.	Organizator widowni • Mariola MICHALAK			
10.	Sekretariat • Marcin ADAMCZAK			
11.	Główny księgowy • Michał WOJTUŚ			
12.	Dział księgowości • Beata PŁAWSKA / Grażyna RAJEWSKA / Ewa KIRKOWSKA			
13.	Kierownik biura • Bogumiła WICHNIAREK			
14.	Kierownik działu administracyjno-gospodarczego • Maria GŁUSZAK-RZECHÓWKA			
15.	Transport i zaopatrzenie • Zbigniew ROSZAK / Małgorzata ROSZAK			
16.	Oświetleniowcy • Paweł BORDYCH – kierownik pracowni / Łukasz WIECZOREK			
17.	Akustycy • Wiesław JANICKI – kierownik pracowni / Barbara OLSZTYN / Łukasz JATA			
18.	Brygadier sceny • Roman BERENT			
19.	Montażyści • Łukasz LEWANDOWSKI / Krzysztof LIPIŃSKI			
20.	Tomasz PODHARSKI / Damian WEŁNA / Łukasz WIŚNIEWSKI			
21.	Garderobiane • Ewa CIEŚLIK / Elżbieta ROCHOWIAK / Ewa JÓŹWIAK			
22.	Stolarnia • Dariusz MICHALAK			
23.	Charakteryzatornia • Jolanta ŁOBACZ / Magdalena CHRZUSZCZ / Joanna DEMBIŃSKA			
24.	Rekwizytornia • Czesław WASIŃSKI			
25.	Pracownia plastyczna / rekwizytornia • Ryszard KSIĄŻEK			
26.	Pracownia ślusarska • Andrzej MIŚKIEWICZ			
27.	Pracownik gospodarczy • Sławomir PŁAWSKI			
28.	Inspektor ds. ppoż. • Mieczysław RATAJCZAK			
29.				
30.	**Zespół artystyczny w sezonie 2011/2012**			
31.	KATARZYNA BUJAKIEWICZ			
32.	BARBARA KRASIŃSKA			
33.	TERESA KWIATKOWSKA			
34.	MAŁGORZATA PECZYŃSKA			
35.	MAGDALENA PŁANETA			
36.	ANNA SANDOWICZ			
37.	ORIANA SOIKA			
38.	EWA SZUMSKA			
39.	ŁUKASZ CHRZUSZCZ			
40.	PIOTR B. DĄBROWSKI			
41.	MICHAŁ KALETA			
42.	WOJCIECH KALWAT			
43.	PIOTR KAŹMIERCZAK			
44.	JAKUB PAPUGA			
45.	PAWEŁ SIWIAK			
46.	ANDRZEJ SZUBSKI			
47.	ZBIGNIEW WALERYŚ			
48.	SYLWESTER WORONIECKI			
49.	WIESŁAW ZANOWICZ			
50.				
51.	Inspicjenci • Elżbieta BEDNARCZYK / Maria SKOWROŃSKA-FERLAK			
52.	Koncepcja i projekt graficzny programu • Marcin Markowski			
53.	Koncepcja merytoryczna programu • Michał Kmiecik			

MANIFEST RUCHU 15 MAJA

TYP: 225-123-1238475691 PTRS 04518 IND 9472

MANIFEST RUCHU 15 MAJA

Jesteśmy zwykłymi ludźmi. Jesteśmy tacy jak ty: wstajemy rano, żeby studiować, pracować, mamy rodziny i przyjaciół. Jesteśmy ludźmi pracy, którzy codziennie zarabiają na życie i lepszą przyszłość dla wszystkich wokół nas.

Niektórzy z nas są bardziej progresywni, inni bardziej konserwatywni. Jedni są religijni, inni nie. Jedni są określeni politycznie, inni – apolityczni. Ale wszyscy jesteśmy zmartwieni i oburzeni tym, jak wygląda obecnie scena polityczna, system ekonomiczny i życie społeczne. Korupcją świata polityki, biznesu, bankowości. Bezradnością zwykłego obywatela.

Sytuacja ta czyni nas pokrzywdzonymi każdego dnia. Ale jeżeli wszyscy się zjednoczymy, możemy ją zmienić. Wybiła godzina mobilizacji – godzina budowy lepszego społeczeństwa. Z tego powodu zgłaszamy następujące postulaty:

1.

Priorytetem każdego rozwiniętego społeczeństwa są: równość, solidarność, wolny dostęp do kultury, zrównoważony rozwój, dobrobyt i szczęście.

2.

Istnieją prawa podstawowe, które powinny być zapewnione przez system społeczny: prawo do mieszkania, zatrudnienia, dostępu do kultury, opieki zdrowotnej, edukacji, udziału w polityce, nieskrępowanego rozwoju indywidualnego, zdrowego i szczęśliwego życia.

3.

Obecny system polityczny i ekonomiczny nie zapewnia tych praw i stanowi przeszkodę w rozwoju społecznym.

4.

Demokracja to władza ludzi (demos – lud, krateo – rządzę). A zatem rząd powinien reprezentować lud – reprezentować nas. Jednak w tym kraju większość klasy politycznej nawet nas nie słucha. Politycy powinni reprezentować nasze zdanie, ułatwiać uczestnictwo obywatelskie i zabezpieczać dobrobyt społeczeństwa, a nie bogacić się jego kosztem, odpowiadając jedynie na potrzeby wielkich jednostek gospodarczych i trzymając kurczowo władzę w systemie „dyktatury partyjnokratycznej", kierowanej niezmiennie przez te same partie [PPSOE - PP + PSOE].

5.

Żądza władzy i koncentrowanie jej w rękach mniejszości powoduje nierówności, napięcia i niesprawiedliwość społeczną. To prowadzi do przemocy, którą odrzucamy. Obecny przestarzały i nienaturalny model ekonomiczny blokuje rozwój społeczny i zamyka go w samonapędzającej się spirali, która pozwala na bogacenie się tylko garstki ludzi, a resztę wpędza w biedę. Aż do swego upadku.

6.

Celem i jedyną możliwością obecnego systemu jest akumulacja kapitału, kosztem efektywności i dobrobytu społeczeństwa – kosztem zasobów naturalnych i środowiska, generując bezrobocie i nieszczęśliwych konsumentów.

7.

Większość obywateli to tryby w maszynce do bogacenia się mniejszości, która nie zna nawet naszych potrzeb. Jesteśmy anonimowymi jednostkami, ale bez nas ten system nie mógłby istnieć, bo to my pchamy świat do przodu.

8.

Jeśli jako społeczeństwo nauczymy się nie powierzać naszej przyszłości abstrakcyjnej rentowności ekonomicznej, która nigdy nie przynosi korzyści większości, będziemy mogli wyeliminować nadużycia i braki, z którymi spotykamy się na co dzień.

9.

Potrzebna jest Rewolucja Etyczna. Uznaliśmy kapitał za wartość nadrzędną nad ludzkim życiem. Czas wreszcie, aby to kapitał służył ludziom. Jesteśmy ludźmi, nie towarami. Nasze życie to nie tylko to, co kupujemy, dlaczego kupujemy i od kogo kupujemy.

W związku z wszystkim powyżej, jestem oburzony.

Jestem przekonany, że mogę to zmienić.

Jestem przekonany, że mogę pomóc.

Wiem, że razem możemy.

Chodź z nami. To twoje prawo.

Teatr Polski w Poznaniu, ul. 27 Grudnia 8/10, 61-737 Poznań
tel. (61) 852 56 28, fax (61) 852 64 95, e-mail: teatr.polski@teatr-polski.pl
Rezerwacja biletów: tel.: (61) 852 05 41, 852 56 28, e-mail: rezerwacja@teatr-polski.pl
NIP 778-10-03-125, REGON 000278882

L.p.

1.
2.
3.
4.
5.
6.
7.
8.
9.
10.
11.
12.
13.
14.
15.
16.
17.
18.
19.
20.
21.
22.
23.

żyjemy w określonym systemie
i nie nazywa się on stażystalizm
tylko kapitalizm bo jest to system
kapitalny i na zawsze

Data i podpis

*niepotrzebne skreślić

pieczęć i podpis

IND 9472

TYP: 235-123-1238475691 PTRS 64518

L.p.

1.
2.
3.
4. - dzień dobry
5. ja przyszedłem w sprawie pracy
6.
7.
8.
9.
10.
11.
12.
13.
14.
15.
16.
17.
18.
19.
20. - nie ma tu takiej
21.
22.
23.
24.
25.
26.
27.
28.
29.
30.
31.
32.
33.
34.
35.
36.
37.
38.
39.
40.
41.
42.
43.
44.
45.
46.

Data i podpis

*niepotrzebne skreślić

pieczęć i podpis

IND 9472

TYP: 235-123-1238475691 PTRS.64518

L.p.

1.
2.
3.
4.
5.
6.
7.
8.
9.
10.
11.
12.
13.
14.
15.
16.
17.
18.
19.
20.
21.
22.
23.
24.
25.
26.
27.
28.
29.
30.
31.
32.
33.
34.
35.
36.
37.
38.
39.
40.
41.
42.
43.
44.
45.
46.

widmo krąży po siedzibie firmy

widmo pracownika

Data i podpis

*niepotrzebne skreślić

TEATR POLSKI W POZNANIU
ul. 27 Grudnia nr 9/10
61-773 Poznań
NIP 778-10-03-125, Regon 000278882

Pieczęć i podpis

IND 9472
TYP: 235-123-123847569 | PTRS 64516

PODANIA

L.p.	**ŚMIERĆ PRACOWNIKA Michał Kmiecik**		
1.	Reżyseria: **Iwo Vedral**		
2.	Scenografia i kostiumy: **Karolina Sulich**		
3.	Muzyka: **Dawid Dąbrowski**		
4.	Wideo: **Siewcy Niepokoju**		
5.			
6.			
7.	Obsada:		
8.			
9.	w sprawie pracy **Piotr B. Dąbrowski**		
10.	przed awansem **Jakub Papuga**		
11.	posiadacz **Wojciech Kalwat**		
12.	asystentka **Anna Sandowicz**		
13.	z offu **Ewa Szumska**		
14.	Sufler **Maria Skowrońska-Ferlak**		
15.			
16.	Inspicjent: **Maria Skowrońska-Ferlak**		
17.			
18	**Prapremiera: 16 grudnia 2011**		

Data i podpis

*niepotrzebne skreślić

pieczęć i podpis

TEATR POLSKI W POZNANIU
ul. 27 Grudnia nr 8/10
61-773 Poznań
NIP 778-10-03-125, Regon 000278882

IND 9472

TYP: 235-123-1238475691 PYRS 64518

TEATR POLSKI W POZNANIU
ul. 27 Grudnia nr 8/10
61-773 Poznań
NIP 778-10-03-125, Regon 000278882

Metafory Rzeczywistości 2011
www.metaforyrzeczywistosci.pl

Ministerstwo Kultury i Dziedzictwa Narodowego.
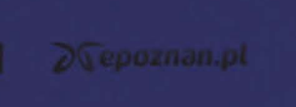
Dramat „Śmierć pracownika" Michała Kmiecika otrzymał nagrodę główną oraz nagrodę publiczności w czwartej edycji konkursu dramaturgicznego METAFORY RZECZYWISTOŚCI 2011 zorganizowanego przez Teatr Polski w Poznaniu.